

I virkeligheden har en lang række af de afstemninger, der rent faktisk har været, altså drejet sig om lokaliseringsproblemer. Hvorfor har man så lige præcis valgt at sige, at det skal ikke kunne komme ud til folkeafstemning?

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Jeg tror også, jeg skulle have udtrykt det mere tydeligt, for ordet lokalisering i den her forbindelse går ikke så meget på sportscentre, men det går på, at man måske i et område simpelt hen ikke vil have nogle bestemte mennesker til at bo der; det kunne være handicappede, det kunne være, at man ikke ville have nogle bestemte typer af mennesker, som man syntes ville gøre et dårligt indtryk i området, sådan at ejendomspriserne kunne falde, det kunne være psykisk syge, det kunne være psykisk og fysisk handicappede af forskellig art. Det er det, vi tænker på.

Det er klart, at hvis sportshaller og skoler ligefrem måske også kunne tolkes ind i den forbindelse, så er det ikke hensigten. Så jeg takker for påvisningen af, at vi bør være mere præcise.

(Kort bemærkning).

Gudrun Laub (V):

Nu siger hr. Aage Frandsen, at det er generende at være i mindretal, og det er da selvfølgelig sjovere at være et flertal, men så vil jeg spørge, om hr. Aage Frandsen med det her forslag i B 34 lægger op til, at et mindretal kan få udskudt nogle beslutninger, som er truffet af et flertal på fuldstændig normal demokratisk vis, og at man også kan bruge det til at forsinke udførelsen af beslutninger og altså på den måde genere et flertal, så det i virkeligheden altså er en mangel på respekt for et demokrati, hvor det er flertallet, der kan agere og gennemføre beslutninger.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Det er ikke et mindretal i den parlamentariske forsamling, der kan gøre det. Sådan er det jo i Folketinget. Via grundlovens § 42 kan et mindretal, nemlig 60 medlemmer, begære, som det hedder på dansk i grundloven, et lovforslag sendt til folkeafstemning.

Hvis man i henhold til vores forslag forestiller sig, at man i en kommunalbestyrelse vedtager noget og der så er nogle, der er imod, så må dette mindretal i kommunalbestyrelsen altså via folkets initiativret ud at samle underskrifter ind. Det er ad den vej, de skal gøre det. Det er ud fra

at det er folkets initiativret, der er vores tænkning i det her, og det er bindende, hvor man kan sige, at hvis det var det, som fru Gudrun Laub spørger til, så ville det være et mindretals forsøg på at begrænse noget, og så kunne det eventuelt være bindende eller vejledende.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslagene overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at forslagene til folketingsbeslutning henvises til Kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Kl. 18.10

Den sidste sag på dagsordenen var:

18) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 39:

Forslag til folketingsbeslutning om tilbagebetaling af strafafgift på skattestigninger i 2003. Af Klaus Hækkerup (S), Ole Stavad (S), Aage Frandsen (SF), Kristen Touborg (SF), Marianne Jørgensen (RV), Margrethe Vestager (RV), Line Barfod (EL) og Mogens Nørgård Pedersen (KD). (Fremsat 26/10 2004).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det beslutningsforslag, vi skal behandle nu, er efter regeringens opfattelse udtryk for en uansvarlig udgiftspolitik. Hvis staten, som det her foreslås, skal tilbagebetale ca. 146 mio. kr. til Vestsjællands Amt og Frederiksberg Kommune, jamen så vil det jo lægge op til et merforbrug ud over det, der er aftalt med amtterne, et merforbrug ud over det, der er skaffet finansiering gennem forårets økonomiaftaler; det vil simpelt hen bryde vækstrammerne.

Det vil så i øvrigt også undergrave skattestopets troværdighed. Sanktionerne over for